

"Bir ehl-i takvânın hırsı varsa, teveccüh-ü nâsı ister." cümlesini izah eder misiniz?

"Hırs, ihlâsı kırar, amel-i uhreviyeyi zedeler. Çünkü, bir ehl-i takvânın hırsı varsa, teveccüh-ü nâsı ister. Teveccüh-ü nâsı mürâât eden, ihlâs-ı tâmmı bulamaz. Bu netice çok ehemmiyetli, çok câ-yı dikkattir..."(1)

Bir insanın kalbine ve ruhuna hırs hâkim ise, her ne kadar takva sahibi de olsa insanların teveccühünü ister, bu da amellerindeki ihlâsı, samimiyeti ve safiyeti bozar. Yani hırs duygusu tadil edilip zapt altına alınmadan, kâmil manasıyla ihlas elde edilemez. Çünkü Hakk'ın rızası yanında halkın teveccühü de yer almış ve ihlastan uzaklaşma başlamıştır.

Hırs, sadece ihlâsı değil, kanaati ve izzeti de kırar. Neticede riya, şekva ve zillet kapılarını açar. Bu sebeple şeytan hırslı insanları kolay bir şekilde yoldan çıkarır, gayr-i meşru yollara saptırır ve felakete sürükler.

Evet, hasaretin ve çok nimetlerden mahrum kalmanın, maddî ve manevî birçok hastalığın en mühim sebebi hırstır.

(1) bk. [Lem'alar, On Dokuzuncu Lem'a, Yedinci Nükte.](#)